Quelle: http://manuscripta.at/?ID=496
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

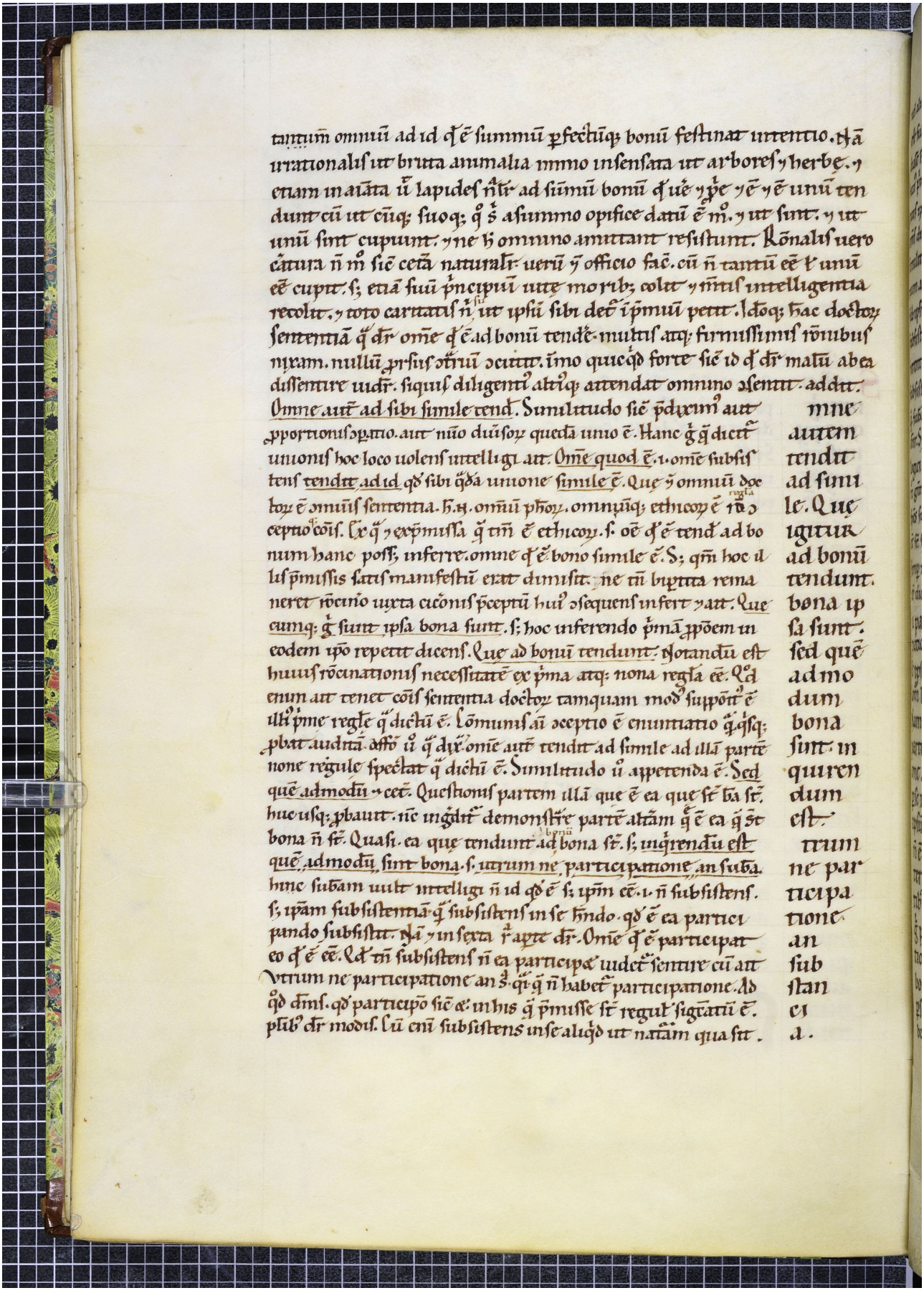

tantum omnū ad id q̄ ē summū p̄fectūq; bonū festinat intentio. ⁊ā irrationalis ut bruta animalia immo insensata ut arbores ⁊ herbe. ⁊ etiam inanīata ū lapides nīr ad sūmū bonū q̄ uē ⁊ p̄e ⁊ ē ⁊ ē unū tendunt cū ut cūq; suoq; q̄ s a summo opifice datū ē m̄. ⁊ ut sunt. ⁊ ut unū sint cupiunt. ⁊ ne ⁊ omnino amittant resistunt. Rōnalis uero ⁊atura ñ m̄ sic ceta naturali uerū ⁊ officio fac. cū ñ tantū ee ⁊ unū ee cupit. s; etiā suū p̄cipuū utq; moribꝫ; colit ⁊ minus intelligentia recolit. ⁊ toto cartatus ñ ut ipsū sibi deū i p̄mū petit. Idoq; hac doctoꝝ sententiā q̄ dr omne q̄ ē ad bonū tendē multis atq; firmissimis rōnibus nītam. nullū p̄sius ōtrū ocurrit. imo quicq̄d forte sic id q̄ dr malū abeā dissentire uidr. siquis diligentū atq; attendat omnino assentit. ad dit.

Omne aut ad sibi simile tend. Similitudo sic p̄duxim aut pportionis p̄mo. aut nūo duōꝝ quedā unio ē. Hanc g̃ q̄ dicit unionis hoc loco uolens intelligi aut. Omē quod ē. i. omē subsis tens tendit ad id. qđ sibi q̄dā unione simile ē. Quę ⁊ omnū doc regla toꝝ ē omnis sententia. h. q. omnū phoꝝ. omniumq; ethicoꝝ ē rō ceptoꝝ cōis. Ex q̄ ⁊ exp̄missa q̄ tm̄ ē ethicoꝝ. s. oē q̄ ē tend ad bo num hanc poss; inferre. omne q̄ ē bono simile ē. S; qm̄ hoc i lis p̄missis satis manifestū erat dimisit. ne tm̄ hystica rema neret rōcinio uxta cuiusdā p̄ceptū huius sequens infert ⁊ ait. Quę cumq; g̃ sunt ipsa bona sunt. s; hoc inferendo p̄mā p̄oem in eodem upo repetit dicens. Quę ad bonū tendunt. notandū est huius rōcinationis necessitatē ex p̄ma atq; nona regla ee. Qđ enim aut tenet cōis sententia doctoꝝ tamquam mod suppōit ē illi p̄me regle q̄ dicta ē. Cōmunis aī sceptio ē enumeratio q̄q̄sq; pbat audita. affo ū q̄ dr. omē aut tendit ad simile ad illā partē none regule spectat q̄ dicta ē. Similitudo ū appetenda ē. Sed quē admodū ⁊ cet. Questionis partem illā que ē ea que sē ba sē. huc usq; pbauit. nc ingdit demonstre partē aliam q̄ ē ea q̄ se bona ñ sē. Quasi. ea que tendunt ad bona sē. s; ingrendū est quē admodū sint bona. s. utrum ne participatione an subā. hinc subam uult intelligi ñ id qđ ē s; upm cē. i. ñ subsistens. s; ipam subsistentiā q̄ subsistens in se hndo. qđ ē ea partici pando subsistit. ⁊ā ⁊ in sexta r̄ aptē dr. Omē q̄ ē participat eo q̄ ē cē. Cui tm̄ subsistens ñ ea participe uidet sentire cui aut Utrum ne participatione an s. qr q̄ ñ habet participatione. Ad qđ dms. qđ participo sic ē. in his q̄ p̄missē sē regule sigratū ē. plus dr modus. cū enī subsistens in se aliqđ ut natam qua sit.

mne autem tendit ad simi le. Quę igitur ad bonū tendunt. bona ip sa sunt. sed quē admo dum bona sint. in quiren dum est. trum ne par ticipa tione an sub stan ci a.